

LBRIS

We know
books

Conf. Univ. Dr. OCTAVIAN POP

Arhiepiscop și Mitropolit al Mitropoliei Autonome
Creștin Ortodoxe de Bergamo și Europa

DE LA CUVÂNT LA FAPTĂ

PREDICI

Ediția a II-a

2024

Cuprins

<i>Cuvânt înainte</i>	5
I. Cuvinte de învățătură la duminicile de peste an	9
DUMINICA ÎNVIERII DOMNULUI. ZIUA CEA MĂREAȚĂ	11
.....	11
CUVÂNT LA ZIUA A II-A DE PAȘTI. O SĂRBĂTOARE PENTRU CER	15
CUVÂNT LA ZIUA A III-A DE PAȘTI. CREDINȚA ÎN HRISTOS.	17
DUMINICA A II-A DUPĂ PAȘTI (A TOMII). GATA ORICÂND DE JERTFĂ	20
DUMINICA A III-A DUPĂ PAȘTI (A MIRONOSIȚELOR). IUBIREA ADEVĂRATĂ	23
DUMINICA A IV-A DUPĂ PAȘTI. (A SLĂBĂNOGULUI). AȘTEPTAREA ÎN SUFERINȚĂ	27
DUMINICA A V-A DUPĂ PAȘTI (A SAMARINENCII). APA CEA VIE.....	29
DUMINICA A VI-A DUPĂ PAȘTI (A ORBULUI). HRISTOS, LUMINA LUMII	32
DUMINICA A VII-A DUPĂ PAȘTI (A SFINȚILOR PĂRINȚI). UNITATEA CREDINȚEI	35
DUMINICA A VIII-A DUPĂ PAȘTI (A RUSALIILOR). DUHUL ADEVĂRULUI	38
LUNI, ZIUA A II-A DUPĂ RUSALII. SFÂNTA TREIME	41
DUMINICA I-A DUPĂ RUSALII (A TUTUROR SFINȚILOR). PLĂCUȚII DOMNULUI	45
DUMINICA A II-A DUPĂ RUSALII. PRIMII COLABORATORI AI DOMNULUI	48

DUMINICA A III-A DUPĂ RUSALII. GRIJA VIEȚII	51
DUMINICA A IV-A DUPĂ RUSALII. CREDINȚĂ VIE	53
DUMINICA A V-A DUPĂ RUSALII. PUTEREA HARULUI DIVIN	56
DUMINICA A VI-A DUPĂ RUSALII. OMUL, CHIPUL LUI DUMNEZEU	59
DUMINICA A VII-A DUPĂ RUSALII. ADEVĂR NESTRĂMUTAT	62
DUMINICA A VIII-A DUPĂ RUSALII. SATURAREA MULȚIMILOR	64
DUMINICA A IX-A DUPĂ RUSALII. LUPTA CU VALURILE	67
DUMINICA A X-A DUPĂ RUSALII. DATORIILE PĂRINȚILOR	71
DUMINICA A XI-A DUPĂ RUSALII. DATORII FAȚĂ DE DUMNEZEU ȘI FAȚĂ DE SEMENI	74
DUMINICA A XII-A DUPĂ RUSALII. PĂZIREA PORUNCILOR	77
DUMINICA A XIII-A DUPĂ RUSALII. SLUJITORI ÎN VIA DOMNULUI	80
DUMINICA A XIV-A DUPĂ RUSALII. HAINA DE NUNTĂ..	83
DUMINICA A XV-A DUPĂ RUSALII. DESPRE DRAGOSTEA CREȘTINĂ	86
DUMINICA DINAINTEA ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI. IUBIRE FĂRĂ MARGINI	89
DUMINICA DUPĂ ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI. CRUCEA VIEȚII NOASTRE	91
DUMINICA A XVI-A DUPĂ RUSALII. CONCEPȚIA CREȘTINĂ DESPRE MUNCĂ	95
DUMINICA A XVII-A DUPĂ RUSALII. PUTEREA CREDINȚEI	98
DUMINICA A XVIII-A DUPĂ RUSALII. SMERENIA	101

DUMINICA A XIX-A DUPĂ RUSALII. RĂUL ȘI BINELE	104
DUMINICA A XX-A DUPĂ RUSALII. DE LA MOARTE LA VIAȚĂ	107
DUMINICA XXI-A DUPĂ RUSALII. ROADELE SEMINȚELOR DUMNEZEIEȘTI	110
DUMINICA A XXII-A DUPĂ RUSALII. BOGĂȚIA ÎN CREDINȚĂ	112
DUMINICA A XXIII-A DUPĂ RUSALII. ROBIE ȘI MÂNTUIRE	116
DUMINICA A XXIV-A DUPĂ RUSALII. O RAZĂ DE NĂDEJDE	119
DUMINICA A XXV-A DUPĂ RUSALII. ADEVĂRATA DRAGOSTE	122
DUMINICA A XXVI-A DUPĂ RUSALII. LĂCOMIA ȘI EGOISMUL	126
DUMINICA A XXVII-A DUPĂ RUSALII. FĂȚĂRNICIA	129
DUMINICA A XXVIII-A DUPĂ RUSALII. CINA CEA MARE	133
DUMINICA DINAINTEA NAȘTERII DOMNULUI. ÎNAINȚAȘII NOȘTRI	136
DUMINICA DUPĂ NAȘTEREA DOMNULUI. URA FĂRĂ PRICINĂ	139
DUMINICA DINAINTEA BOTEZULUI. ADEVĂRATA POCĂINȚĂ	143
DUMINICA DUPĂ BOTEZUL DOMNULUI. TRĂIREA ÎN HRISTOS	146
DUMINICA A XXIX-A DUPĂ RUSALII. MULȚUMIRE ADUSĂ LUI DUMNEZEU	149
DUMINICA A XXX-A DUPĂ RUSALII. ÎN CĂUTAREA MÂNTUIRII	153
DUMINICA A XXXI-A DUPĂ RUSALII. NĂDEJDEA ÎN AȘTEPTARE	156

DUMINICA A XXXII-A DUPĂ RUSALII. (A LUI ZAHEU) CĂINȚĂ SINCERĂ	159
DUMINICA A XXXIII-A DUPĂ RUSALII (A VAMEȘULUI ȘI FARISEULUI) CUM TREBUIE SA NE RUGĂM	162
DUMINICA A XXXIV-A DUPĂ RUSALII (A FIULUI RISIPITOR) SPRE CASA PĂRINTEASCĂ	166
DUMINICA LĂSATULUI SEC DE CARNE (A ÎNFRICOȘATEI JUDECĂȚI) JUDECATA CEA MARE	170
DUMINICA LĂSATULUI SEC DE BRÂNZĂ (A IZGONIRII LUI ADAM DIN RAI) POST ȘI ÎNFRÂNARE	173
DUMINICA I-A DIN POST (A ORTODOXIEI). DREAPTA CREDINȚĂ	176
DUMINICA A II-A DIN POST (A SF. GRIGORIE PALAMA). MĂRTURISIREA PĂCATELOR	180
DUMINICA A III-A DIN POST (A SFINTEI CRUCI). GRIJA PENTRU SUFLET	183
DUMINICA A IV-A DIN POST (A SFÂNTULUI IOAN SCĂRARUL). RUGĂCIUNE ÎMPLINITĂ	186
DUMINICA A V-A DIN POST (A CUVIOASEI MARIA EGIPTEANCA) CĂINȚA ADEVĂRATĂ	189
DUMINICA A VI-A DIN POST (A FLORIILOR). BUCURIE MARE	192
SFÂNTĂ ȘI MAREA JOI. CHEMAREA LA CINA	195
SFÂNTA ȘI MAREA VINERI. ZI DE DOLIU, ZI DE BUCURIE	198
II. Cuvinte de învățătură la marile praznice de peste an	202
CUVÂNT LA NAȘTEREA NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU. FEMEIA CREȘTINĂ	203
LA ÎNĂLȚAREA SFINTEI CRUCI. ZIUA CRUCII	206
CUVÂNT LA INTRAREA ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI UȘA DOMNULUI	210

NAȘTEREA DOMNULUI. NAȘTEREA LA OVIĂȚĂ NOUĂ	213
CUVÂNT LA ZIUA A DOUA DE CRĂCIUN. TEMEIUL CULTULUI MAICII DOMNULUI	215
DE ANUL NOU. LA PRAGUL ANULUI NOU	218
BOTEZUL DOMNULUI. PĂCATUL	221
ÎNTÂMPINAREA DOMNULUI. PRAZNICUL MARILOR AȘTEPTĂRI	224
BUNA VESTIRE. ÎNCEPUTUL MÂNTUIRII	230
ÎNĂLȚAREA DOMNULUI. ÎNĂLȚAREA SPIRITUALĂ	232
NAȘTEREA SFÂNTULUI IOAN BOTEZĂTORUL. PROROCUL PUSTIEI	235
CUVÂNT LA SCHIMBAREA LA FAȚĂ A DOMNULUI. PAȘII DOMNULUI PE MUNȚI	242
CUVÂNT LA ADORMIREA MAICII DOMNULUI. MAICA VIEȚII NOASTRE	246
CUVÂNT LA TĂIEREA CAPULUI SF. IOAN BOTEZĂTORUL. PLĂCERILE VIEȚII PĂMÂNTEȘTI	250

III. Cuvinte de învățătură la praznicile unor Sfinți și Cuvioși ...254

CUVIOASA PARASCHEVA. MILOSTENIA	255
SFÂNTUL MARE MUCENIC DIMITRIE, IZVORĂTORUL DE MIR. IUBIREA SEMENULUI	258
SOBORUL MAI MARILOR VOIEVOZI MIHAIL ȘI GAVRIL. APĂRĂTORII VIEȚII NOASTRE	262
LA SFÂNTUL IERARH NICOLAE. VIRTUTEA MILOSTENIEI	265
CUVÂNT LA SF. MUCENIC ȘI ARHIDIACON ȘTEFAN. MUCENICIA, CREDINȚĂ CARE A BIRUIT LUMEA	269
SFÂNTUL VASILE CEL MARE. MARELE DASCĂL ȘI IERARH	272
SFINȚII TREI IERARHI: VASILE, GRIGORE ȘI IOAN. MARI DASCĂLI AI CREȘTINĂȚĂȚII	279

SFÂNTUL MARE MUCENIC GHEORGHE. BIRUINȚA	282
CUVÂNT LA SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA. DATORIA CREȘTINEASCĂ	286
PREDICA LA SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL. HARUL ȘI RUGĂCIUNEA	288
LA SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI PROROC ILIE. CREDINȚA ȘI FAPTELE	292
Biografia autorului.....	297

I. Cuvinte de învățătură la duminicile de peste an

DUMINICA ÎNVIERII DOMNULUI ZIUĂ CEA MĂREAȚĂ

Bunul Dumnezeu ne-a învrednicit ca astăzi să putem sărbători ziua cea măreață, cea mai plină de bucurie și mângâiere din câte are omul bisericesc, ziua Învierii Domnului.

Emoționați, plini de bucurie noi vestim această Înviere unul altuia și cu o sfântă și cerească însuflețire buzele noastre rostesc frumosul și străvechiul salut creștin : „Hristos a înviat!” Pe tot întinsul pământului, în toate orașele, comunele și satele unde se găsesc creștini adevărați, în palate și în bordeie, e mare bucurie în această senină zi. Astăzi, parcă nici săracul nu simte amarul vieții, nici bolnavul durerile ce-l chinuiau altădată. Firea întreagă își sărbătorește acum învierea sa din somnul și amorțeala iernii, razele soarelui s-au făcut mai calde și sărută pământul, în tot locul ochiul nostru zărește semne de reîntinerire, de bucurie și de viață. Atât în natură, cât și în inima omului, în aceste zile, domnește bucuria.

Zilele cele pline de jale ale săptămânii Patimilor, în care am auzit din Sfintele Evanghelii duioasele istorisiri despre chinurile nespuse ale Domnului nostru Iisus Hristos, au trecut. Acum, acest Iisus din Nazaret, omul durerilor și al suferințelor, stă înaintea ochilor noștri ca un biruitor al morții prin Învierea Sa. Pe Iisus, pe care l-am văzut umilit și batjocorit, îl vedem astăzi preamărit. Iată cel dintâi temei al bucuriei noastre.

„Dumnezeu a înviat pe Acest Iisus, Căruia noi toți suntem martori”, a zis Sf. Apostol Petru către mulțimea ce-l asculta (Faptele Apostolilor II, 32). Și mulțimea a primit cu bucurie această veste și în temeiul ei, a primit și botezul lui Hristos.

Înviearea lui Hristos au predicat-o și toți ceilalți Apostoli, iar pentru adevărul Învierii au suferit ei toate prigoanele din partea păgânilor. Credința s-a răspândit în întreaga lume numai prin Înviearea lui Hristos. Fără Înviearea Domnului s-ar fi sfârșit istoria vieții Lui cu moartea pe cruce și nu s-ar mai fi deschis nici o inimă ca să-I primească învățătura, iar lumea toată, desigur, l-ar fi uitat de mult. Fără Înviearea Domnului nu ar fi pățimit atâtea mii de mucenici, ca să mărturisească cu sângele lor credința în această Înviere și să pecetluiască această credință cu moartea lor martirică. Înviearea Domnului este cea mai mare minune, cea mai mare taină a credinței noastre. Iată cel de-al doilea temei al bucuriei noastre în Domnul.

Înviearea lui Hristos este cea mai puternică dovadă că El a fost într-adevăr Mesia cel tăgăduit, Mântuitorul, trimis din mila Tatălui ceresc ca să ne scoata din robia păcatului. De aceea, încredințându-se Toma, apostolul necredincios, că Hristos a înviat cu adevărat, L-a mărturisit cu lacrimi în ochi zicând: „Domnul meu și Dumnezeu meu” (Ioan XX, 28).

Prin Înviearea Sa din morți, Iisus Hristos a nimicit puterea morții și ne-a dat și nouă garanția învierii din morți și a vieții de veci. De aici putem înțelege ce spune Sf. Apostol Pavel prin cuvintele: „Dacă Hristos n-a înviat, zadarnică este atunci propovăduirea noastră, zadarnică și credința voastră” (I Corinteni XV, 14). Înviind, Iisus, vom învia și noi, iată cel de-al treilea temei și cel mai de seamă al bucuriei noastre. Acest lucru îi vom înțelege ușor, dacă ne vom da seama că, din toate binefacerile, cu care Bunul Dumnezeu ne-a învrednicit aici pe pământ, viața ne pare a fi cea mai mare. Deși știm că bunătățile și plăcerile acestei lumi se trec ca umbra, totuși ne place viața, ne place să trăim. De aceea bolnavul își dorește mult însănătoșirea, toate le încercă, nici un medicament nu i se pare prea amar, nici un lucru prea scump, dacă poate lega de el o nădejde de

scăpare. Nu numai celor avuți le place viața, ci și celor sărmani și necăjiți, pentru că toți vor să trăiască. Dacă această viață pământească, trecătoare, plină de griji și de nevoi, ne pare atât de frumoasă și ne este atât de dragă, ce fericire trebuie să fie în viața cea netrecătoare, în care nu mai este nici durere, nici frica morții. Platon a scris o carte frumoasă despre nemurirea sufletului. Cartea se numește „Phaedon”. Această carte a citit-o un oarecare păgân cu numele Cleombrotus și s-a însuflețit de credința în nemurirea sufletului atât de mult, încât s-a aruncat în valurile mării ca să se înece, zicând: „Știu de acum că sufletul e nemuritor și nu am nici o teamă de moarte”. Cu toată credința noastră în nemurirea sufletului, noi creștinii nu am face un astfel de lucru pentru că știm că viața noastră ne este dala de Bunul Dumnezeu s-o trăim, dar un lucru tot îl putem învăța din această istorisire; credința în nemurirea sufletului este cea mai mare mângâiere a omului muritor și cel mai puternic sprijin în lupta vieții! Credința în nemurirea sufletului este tot atât de veche ca și neamul omenesc. Și păgânii o aveau în vechime, însă ei nu aveau garanția învierii, cum o avem noi, creștinii, prin Învierea Domnului. Să ne aducem aminte ce s-a petrecut în casa lui Iair. Singura copilă pe care o avea, s-a îmbolnăvit foarte tare. Părinții deznădăjduiți, auzind că Mântuitorul lumii este prin apropiere, L-au rugat să vină la ei. Până Iisus a sosit la casa lor, „copila murise”. Cei de acasă au trimis veste ca Iair să nu mai supere pe Învățătorul. Iisus intră totuși în casă și se așază la căpătaïul patului. Părinții plângeau dispariția unicului lor copil, iar Iisus plin de milă se uită la ei și le spune: „N-a murit, ci doarme”. (Luca VIII, 52). Cât de frumos ne arată această istorisire că moartea nu este decât un somn înaintea Atotputernicului Dumnezeu și precum Iisus a înviat pe fiica lui Iair din acest somn al morții, precum El însuși a înviat din morți, tot așa ne va învia și pe noi din praf și cenușă, la o viață

nouă. E mare taina aceasta ! Dacă acel păgân nu se teme de moarte, pentru că așa îl învățase Platon, cu atât mai mult trebuie noi să spunem că, prin Învierea Domnului, moartea și-a pierdut spaima ei pentru urmașii lui Hristos. Având garanția învierii noastre, pe drept cuvânt putem și noi rosti împreună cu Sfântul Apostol Pavel triumfătoarele cuvinte : „Moarte, unde este biruința ta? Unde îți. este, moarte, boldul tău ?” (I Corinteni XV, 55).

Să ne bucurăm, deci, în această măreață zi, zi de mântuire, zi de bucurie sfântă, că Hristos a înviat! A înviat cu adevărat!

Sărbătoarea Învierii Domnului vorbește mai mult sufletului nostru, decât celelalte sărbători. Învierea ne spune parcă mai hotărât, mai cu putere: „Omule, cunoaște-ți înalta ta menire!” Noi nu ne-am născut în lume ca să ne trecem fără urmă ca dobitoacele, nici ca pomul care, tăiat și ars, se nimicește cu desăvârșire! Noi avem un suflet nemuritor, care nici după moartea trupului nu se trece, ci viază mai departe.

Dacă Hristos a înviat, vom învia și noi și întreg neamul omenesc la o viață nouă și fără de sfârșit. Azi moartea e biruită, iadul e biruit, porțile raiului sunt iarăși deschise. „E ziua învierii ,să ne luminăm popoare, că sunt Paștile Domnului! Paștile!” Unul pe altul să ne îmbrățișăm și de toate grijile acestei lumi să uităm. Să zicem frați și acelora care ne urăsc pe noi și să le iertăm toate pentru Învierea lui Hristos. Cu toții să ne bucurăm că astăzi Hristos a înviat din morți cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le!

CUVÂNT LA ZIUA A II-A DE PAȘTI O SĂRBĂTOARE PENTRU CER

Sărbătoarea Învierii Domnului, marele praznic al întregii Creștinătăți, nu este o sărbătoare numai pentru acest pământ, ci și pentru cer. Nu numai noi pământenii preamărim pe Hristos cel Înviat, ci și Sfinții Îngeri care, acolo, în cer, cântă biruința lui Iisus asupra morții: „Învierea Ta Hristoase, Mântuitorule, îngerii o laudă în ceruri...”.

De ce se bucură îngerii? Oare pentru ei, Iisus Hristos a venit aici pe pământ? Pentru ei a suferit, a murit și a înviat? De ce cântă îngerii Învierea Lui? Pentru că ei sunt slujitorii lui Hristos, slujitorii cei buni și devotați. Cel rău, astăzi nu cântă. Pentru el, orice bucurie sufletească a aproapelui e de nesuferit; fericirea altuia e suferința și întristarea lui. Așa se manifestă întotdeauna oamenii răi, care nu vor să-L cunoască pe Dumnezeu.

Îngerii totdeauna se bucură, când văd că alții gustă fericirea. Ei ne înconjoară cu lumina bucuriei când noi ne învrednicim să câștigăm har înaintea lui Dumnezeu, ca și când ei ar fi principalii părtași ai acestui dar. Tocmai de aceea îngerii se bucură și preamăresc pe Hristos împreună cu noi.

Dar noi ce facem? Cel bun la suflet și curat la inimă se bucură de acest măreț praznic din tot sufletul, e fericit din toată inima, iar cel cu sufletul întinat și cu inima rea nu are nici o bucurie și mulțumire sufletească.

Legea este una și pentru cer ca și pentru pământ, adică cel rău, cel stăpânit de patimi nu se poate bucura de acest măreț praznic al Învierii Domnului. Asemenea oameni nu pot gusta din triumful biruinței lui Hristos și nu sunt în stare să simtă marea bucurie a întregii Creștinătăți – Învierea Domnului .Le

este indiferent ca a înviat Iisus sau că a rămas în mormânt. Și dacă prăznuiesc Ziua Învierii Domnului, o prăznuiesc în trândăvie sufletească și în libertatea slăbiciunilor.

Ce bine ar fi astăzi pe pământ, dacă în lume nu ar exista războaie și neînțelegeri, dacă între noi nu ar fi oameni vicleni, invidioși, lacomi și mereu porniți spre râu! Cu ce bucurie ne-am apropia unul de altul de această mare sărbătoare a sărbătorilor și de acest măreț praznic al praznicelor! Noi vrem din tot sufletul să împărțim această bucurie cu aproapele nostru, să-l facem părtaș dragostei noastre pentru Cel Înviat; iar el nu vrea să audă.

Și totuși nu se cuvine ca noi să judecăm, pentru că nu suntem sus în cer, ci pe pământ, unde bucuria noastră nu poate fi desăvârșită. Cine dintre noi e cu desăvârșire curat la inimă? Nimeni. Toți suntem păcătoși. Însă, după cum îngerii cei răi nu împiedică pe cei buni să se bucure, tot așa nici pe noi, oamenii cei răi n-ar putea să ne lipsească de bucurie dacă noi înșine nu am simți vinovăția păcatului. Deci zadarnică este judecata noastră asupra aproapelui... Mai de folos este să ne curățim sufletul nostru de toate păcatele și să ne eliberăm inima noastră de toată răutatea.

De sărbătoarea Învierii Domnului ne-am împodobit trupul cu hainele cele mai frumoase. Așa se și cuvine. De acest măreț praznic, Biserica e ca o împărăteasă cu frumusețea și podoaba ei scilpitoare. În jurul ei totul e numai smirnă și tămâie cu bun miros. Noi suntem fiii ei și n-ar fi oare o rușine pentru noi să stăm de Învierea Domnului îmbrăcați cu haina trupească și sufletească cea de toate zilele?

Grija pentru înfrumusețarea noastră exterioară trebuie însoțită de grijă și mai mare pentru împodobirea sufletului. Schimbând haina trupului, să schimbăm și haina sufletului. Haina, oricât de albă ar fi ea, nu poate să ascundă sufletul

negru, iar răutatea inimii noastre nu aurul pământului. Împodobirea trupului e în timp, dar înfrumusețarea sufletului este o lucrare care se face în scurtă vreme. Dacă vom striga și plânge, nu ne va da o inimă nouă și o lacrimă albă ca zăpada.

Cine își păstrează curătenia inimii și lacrimile căinței, simte bucuria Învierii Domnului în această zi luminată un imn desăvârșit. Așa că bucuria lumii creștine este pe toată vremea ramane decăt să strigăm cu însuflețire: „Hristos a Înviat!”

CUVÂNT LA ZIUA A IIIA CREDINȚA ÎN HRISTOS

Învierea Domnului zguduie în sufletul nostru mormântul nostru sufletească, chemându-ne la o viață nouă ca odinioară pe Lazăr cel înviat din mormânt.

Când auzim cântându-se „Hristos a Înviat”, să nu ne gândim numai la moartea pe moarte călcând și celălalt la viață dându-le”, să nu ne gândim numai la viața de veci, în morminte, ci și la mormântul nostru care sălășluiește credința noastră cea adevărată și bucuria inimii cea uitată în strajă frica zilei de mâine. Și totuși ne înfrumusețăm noi tot cei vechi și nepăsători?

Dacă despărțirea noastră de Dumnezeu este păcat este moartea sufletului, atunci și

negru, iar răutatea inimii noastre nu poate fi acoperită cu tot aurul pământului. Împodobirea trupului cere multe osteneli și timp, dar înfrumusețarea sufletului este foarte ușoară și se poate face în scurtă vreme. Dacă vom striga bunului Dumnezeu, El ne va da o inimă nouă și o lacrimă a căinței ne va face sufletul alb ca zăpada.

Cine își păstrează curățenia inimii și își spală sufletul în lacrimile căinței, simte bucuria Învierii Domnului și înalță în această zi luminată un imn desăvârșit. Celui ce a biruit moartea. Așa că bucuria lumii creștine este pe deplin justificată și nu ne ramane decat sa strigăm cu însuflețire și cu toată încrederea: „Hristos a Înviat!”

CUVÂNT LA ZIUA A III-A DE PAȘTI CREDINȚA ÎN HRISTOS

Învierea Domnului zguduie de fiecare dată porțile mormântului nostru sufletesc, chemându-ne la viața cea nouă, ca odinioară pe Lazăr cel înviat din morți.

Când auzim cântându-se „Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din mormânturi viață dăruindu-le”, să nu ne gândim numai la cei care dorm somnul de veci, în morminte, ci și la mormântul din interiorul nostru, în care sălășluiește credința noastră cea adormită, pacea sufletului cea pierdută, și bucuria inimii cea uitată, deasupra cărora stă de strajă frica zilei de mâine. Și totuși ne întrebăm: de ce rămânem noi tot cei vechi și nepăsători?

Dacă despărțirea noastră de Dumnezeu și cufundarea în păcat este moartea sufletului, atunci și pocăința și renașterea la